

๘

สั่งสมบุญไว้เถิด

สั่งสมบุญไว้เถิด ประเสริฐนัก

เพราะตอนช่วงศึกชิงภพ

ต้องใช้บุญสู้กับบาป

เพื่อนำพาไปสู่สุคติ

นี่เป็นเรื่องที่สำคัญนะ

กำลังบุญเท่านั้น ที่จะนำพาเราไปสู่คติโลกสวรรค์ได้ ให้เรามีสมบัติที่เป็นทิพย์อันโอฬาร มีรูปทิพย์ เสียงทิพย์ กลิ่นทิพย์ รสทิพย์ สัมผัสอันเป็นทิพย์ มีอายุ วรรณะ สุข ยศ อริปไตย ความเป็นใหญ่อันเป็นทิพย์ จะมีความสุขอันยาวนานในสุคติภูมิ และท่องเที่ยวอยู่แต่ในมนุษยโลกและ เทวโลกจนกว่าจะถึงจุดหมายปลายทางคือ ที่สุดแห่งธรรม

เราเป็นนักสร้างบารมีพันธุ์อริยัญจะ มีบารมีพิเศษที่จะมุ่งไปสู่ที่สุดแห่งธรรม ฉะนั้นการกลับคืนสู่ดุสิตบุรีก็เป็นการย้ายที่อยู่ หรือที่ทำงานชั่วคราว แล้วก็ต้องไปทำงานละเอียดกันต่อ รอคอยจังหวะโอกาสในการกลับมาเกิดสร้างบารมีกันอีก

เมื่อขึ้นไปแล้วก็จะได้ทบทวนดูว่า ตอนที่มนุษย์สร้างบารมีเต็มที่เหมือนอย่างที่ตั้งใจก่อนที่จะลงไปหรือเปล่า แล้วก็เห็นเลยว่า ความสว่างของรัศมีกายของเราของวิมานและบริวาร จะเป็นเครื่องวัดว่า เราลงมาคราวนี้สร้างบารมีอย่างเต็มที่เต็มกำลังหรือไม่ ถึงตรงนั้นจะรู้เห็นด้วยตัวเอง และจะแก้ไขอะไรก็ไม่ทันแล้ว เพราะโลกสวรรค์เป็นโลกแห่งการเสวยบุญ โลกมนุษย์เท่านั้นที่เป็นโลกแห่งการสร้างบารมี

วันเวลาที่เหลืออยู่ในโลกนี้มีไม่มาก ถ้าเรายังมีโอกาสสร้างบารมีได้ ก็ใช้เวลาที่เหลืออยู่อย่างจำกัดนี้สร้างบารมีกันให้เต็มที่ トラバドที่ยังไม่หมดกิเลส เราก็จะต้องสร้างบารมีกันไป ตอนนี้เรายังอยู่ในระหว่างการเติมบุญเติมบารมีกันอยู่ พึงอย่าประมาท ซะลำใจ วันสุดท้ายของเราจะมาถึงเมื่อไรก็ไม่ทราบ คติของเรายังไม่แน่นอน เราจะให้คติในปรโลกของเราเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ใจจะไขว่คว้าเอา เพราะเรคือผู้ออกแบบชีวิตของตัวเอง

เราจะออกแบบชีวิตให้เป็นอย่างไร เลือกเอาอะลูกนะ แต่ชีวิตจะมีคุณค่าเมื่อได้สร้างบารมี ทำพระนิพพานให้แจ้ง เพื่่มุ่งไปสู่ที่สุดแห่งธรรม

๑๒ พฤษจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

